

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Hiszpania) w dniu 11 kwietnia 2018 r. – Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A. / Asendia Spain, S.L.U.

(Sprawa C-259/18)

(2018/C 221/12)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.

Strona pozwana, Druga strona postępowania: Asendia Spain, S.L.U.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 1 i art. 8 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (dyrektywy pocztowej) ⁽¹⁾, w brzmieniu nadanym przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. ⁽²⁾, sprzeciwiają się uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym gwarancja udzielona operatorowi wyznaczonemu do świadczenia powszechnej usługi pocztowej polega na tym, że jest on jedynym podmiotem upoważnionym do dystrybucji innych znaków opłat za przesyłkę niż znaczki pocztowe?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie poprzedzające, czy zgodne z uregulowaniem pocztowym Unii Europejskiej jest wymagane od prywatnych operatorów pocztowych posiadania fizycznych dostępnych powszechnie placówek w celu dystrybucji i sprzedaży znaków opłat za przesyłkę, innych niż znaczki pocztowe?

⁽¹⁾ Dz. U. 1998 r., L 15, s. 14.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r. zmieniająca dyrektywę 97/67/WE w odniesieniu do pełnego urzeczywistnienia rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty (Dz.U. 2008 r., L 52, s. 3).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 20 kwietnia 2018 r. – Verein für Konsumenteninformation / TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Sprawa C-272/18)

(2018/C 221/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Verein für Konsumenteninformation

Strona pozwana: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Pytania prejudycjalne

1) Czy przewidziany w art. 1 ust. 2 lit. e) Konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych z dnia 19 czerwca 1980 r. („konwencji rzymskiej”) oraz w art. 1 ust. 2 lit. f) Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych („rozporządzenia Rzym I”) ⁽¹⁾ wyłączenie z zakresu zastosowania obejmuje również porozumienia między powierzającym i powiernikiem, który posiada udział w spółce komandytowej na rzecz powierzającego, w szczególności w przypadku gdy istnieje wzajemne powiązanie między umową spółki a umową powierniczą?

2) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich („dyrektywy w sprawie nieuczciwych warunków”) ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że klauzula znajdująca się w umowie powierniczej zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem, dotycząca zarządzania udziałem w spółce komandytowej, która nie była indywidualnie negocjowana, a zgodnie z którą umowa podlega prawu państwa członkowskiego, w którym spółka komandytowa ma siedzibę, jest nieuczciwa, jeżeli jedynym celem umowy powierniczej jest zarządzanie udziałem w spółce komandytowej, a powierzającemu przypadają prawa i obowiązki bezpośredniego współnika?

3) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lub drugie:

Czy odpowiedź na powyższe pytanie ulegnie zmianie, jeżeli przedsiębiorca nie musi udać się do państwa konsumenta w celu realizacji świadczeń, do których jest zobowiązany, lecz jest zobowiązany do wypłat z zysku i innych korzyści majątkowych z tytułu udziału w spółce i do przekazywania konsumentowi informacji na temat przebiegu działalności gospodarczej związanej z tym udziałem? Czy ma przy tym znaczenie, który z aktów prawnych, rozporządzenie Rzym I czy konwencja rzymska, ma zastosowanie?

4) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie:

Czy odpowiedź nie zmieni się, jeśli ponadto wniosek konsumenta o przystąpienie został podpisany w kraju jego miejsca pobytu, przedsiębiorca udziela informacji o udziale również przez Internet, a w kraju konsumenta został utworzony rachunek płatniczy, na który konsument musi wpłacić kwotę należną za udział, mimo że przedsiębiorca nie jest uprawniony do dysponowania danym rachunkiem bankowym? Czy ma przy tym znaczenie, który z aktów prawnych, rozporządzenie Rzym I czy konwencja rzymska, ma zastosowanie?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 177, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud (Republika Czeska) w dniu 23 kwietnia 2018 r. – Milan Vinš / Odvolací finanční ředitelství

(Sprawa C-275/18)

(2018/C 221/14)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Milan Vinš

Strona przeciwna: Odvolací finanční ředitelství